

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 151/2019
U Luxembourgu 5. prosinca 2019.

Presuda u spojenim predmetima C-708/17
EVN Bulgaria Toplofikacia/Nikolina Stefanova Dimitrova i C-725/17
Toplofikacia Sofia/Mitko Simeonov Dimitrov

Pravu Unije se ne protivi nacionalni propis kojim se predviđa da je svaki vlasnik stana u zgradu u suvlasništvu dužan doprinositi troškovima grijanja zajedničkih dijelova zgrade

Sud je u presudi EVN Bulgaria Toplofikacia (C-708/17 i C-725/17) od 5. prosinca 2019. razmotrio usklađenost nacionalnog propisa u području isporuke toplinske energije s pravom Unije te je presudio da se Direktivi 2011/83 o pravima potrošača¹ i Direktivi 2005/29 o nepoštenoj poslovnoj praksi² ne protivi nacionalni propis kojim se predviđa da su vlasnici stanova u zgradu u suvlasništvu priključenoj na mrežu područnog grijanja dužni doprinositi troškovima potrošnje toplinske energije zajedničkih dijelova i unutarnjih instalacija zgrade, iako pojedinačno nisu zatražili isporuku grijanja i ne koriste ga u svojem stanu. Također, Sud je u pogledu tog istog propisa presudio da se direktivama 2006/32³ i 2012/27⁴ o energetskoj učinkovitosti ne protivi to da se računi koji se odnose na tu potrošnju svakom vlasniku stana u zgradu u suvlasništvu ispostavljaju razmjerno grijanom obujmu njegova stana.

Sporovi u glavnim postupcima nastali su u okviru dviju tužbi radi plaćanja računa upućenih vlasnicima stanova u zgradama u suvlasništvu koji se odnose na potrošnju toplinske energije unutarnjih instalacija i zajedničkih dijelova tih zgrada s obzirom na to da su predmetni vlasnici odbili podmiriti te račune. Naime, potonji smatraju da, iako se njihove zgrade opskrbljuju preko mreže područnog grijanja na temelju ugovora o isporuci sklopljenog između suvlasničke zajednice i opskrbljivača toplinskog energijom, oni ipak nisu pojedinačno pristali na područno grijanje i ne koriste ga u vlastitom stanu.

Sud je najprije razmotrio tumačenje pojma „potrošač“ u smislu Direktive 2011/83⁵ te je zaključio da su tim pojmom, u svojstvu kupaca toplinske energije, obuhvaćeni vlasnici i nositelji stvarnog prava koje se odnosi na korištenje stana u zgradu u suvlasništvu priključenoj na mrežu područnog grijanja kada se radi o fizičkim osobama koje nisu uključene u trgovачke ili profesionalne djelatnosti. Sud je stoga zaključio da ugovori o isporuci područnog grijanja o kojima je riječ u glavnom postupku spadaju u kategoriju ugovora sklopljenih između trgovaca i potrošača u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2011/83.

¹ Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2011., L 304, str. 64.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 15., svezak 8., str. 260.), čl. 27.

² Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovног subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi“) (SL 2005., L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku poglavje 15., svezak 8., str. 101. i ispravak SL 2016., L 332, str. 25.), čl. 5. st. 1. i 5.

³ Direktiva 2006/32/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o energetskoj učinkovitosti u krajnjoj potrošnji i energetskim uslugama te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/76/EEZ (SL 2006., L 114, str. 64.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 12., svezak 3., str. 61.), čl. 13. st. 2.

⁴ Direktiva 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetskoj učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ (SL 2012., L 315, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 12., svezak 4., str. 202.), čl. 10. st. 1.

⁵ Čl. 2. st. 1. Direktive 2011/83

Nadalje, Sud je pojasnio pojam „isporuke nenaručene robe” u smislu članka 27. Direktive 2011/83, navevši da opskrba unutarnjih instalacija toplinskom energijom i, posljedično, zajedničkih dijelova zgrade u suvlasništvu koja je izvršena nakon odluke o priključivanju zgrade na mrežu područnog grijanja koju je donijela suvlasnička zajednica u skladu s nacionalnim pravom ne predstavlja isporuku nenaručenog područnog grijanja.

Naposljetu, Sud je zauzeo stajalište o metodi obračuna potrošnje toplinske energije u zgradama u suvlasništvu. Tako je istaknuo da u skladu s Direktivom 2006/32⁶ države članice osiguravaju da krajnji kupci u područjima, među ostalim, električne energije i područnog grijanja dobiju pojedinačna brojila kojima se precizno mjeri njihova stvarna potrošnja, ako je to tehnički moguće. Prema mišljenju Suda teško je zamisliti da se računi koji se odnose na grijanje u zgradama u suvlasništvu, osobito, što se tiče unutarnjih instalacija i zajedničkih dijelova zgrade mogu u potpunosti individualizirati s obzirom na to da stanovi u takvoj zgradi nisu toplinski neovisni jedan o drugom jer se toplina izmjenjuje između grijanih prostora, manje grijanih prostora ili prostora koji se ne griju. U tim okolnostima Sud je zaključio da se, uzimajući u obzir širok manevarski prostor koji države članice imaju u pogledu metode izračuna potrošnje toplinske energije u zgradama u suvlasništvu, direktivama 2006/32 i 2012/27 ne protivi to da se izračun topline koju otpuštaju unutarnje instalacije takve zgrade provodi razmjerno grijanom obujmu svakog stana.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je суду da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednakoben obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Corina-Gabriela Socoliu (+352) 4303 4293

---

⁶ Čl. 13. st. 2. Direktive 2006/32